

“अमोघास्तु पतन्तीषु धर्मपोतेन सन्तर” भा० शा० प० ।
 “यदमोघमपामन्तरुपं बीजमज । त्वया” कुमा० “धनुष्यमोघं
 ससधत्त सायकम्” “अमोघाः गतिगृह्णन्तावर्षानु-
 पदमाशिशम्” इति च रघुः । ३ नदभेदे पु० । ४ पटौलल-
 तायां, हरितक्यां ५ विडङ्गे च स्त्री । ६ विष्णो पु० “अमोघः
 पुण्डरीकान्नः” विष्णु० स० “सत्यकामः सत्यसङ्कल्प” इति
 श्रुतेः अविषयसङ्कल्पत्वात्तस्य तथात्वम् ।

अमोत न० अमा सह जतम् व्ये-क । अक्किन्नदशवस्तुयुग्मे
 “अमोतं वासो दद्याच्चिरमपि दक्षिणाम्” अथ० ६, ५, १४
 अश्व गतौ स्वादि० पर० सक० सेट् । अश्वति आश्वीत्
 आनश्व अश्व आश्वानिका अश्विका अश्वमिदित् शब्दे इत्येके ।
 अश्वक न० अश्वति शीघ्रं नक्षत्रस्थानपर्यन्तं गच्छति
 अश्व-खलु । १ नेत्रे । अश्वप्रतं स्नेहेनोपगच्छते घञ्
 स्वार्थे क । २ पितरि ।

अश्वर न० अवि-गच्छे घञ् अश्वः गच्छन् राति धमे रा-क
 ईत० । १ गच्छाश्वे आकाशे २ मर्मरगच्छुको वस्त्रे, स्थानम-
 स्थिति ३ गच्छाश्वे ४ अश्वकधातो च । “अङ्गुगाकारयाङ्गुल्या
 तावतर्जयताम्बरे” इति रघुः । “धीतदुक्कनवस्त्रलधवलाम्बर
 इति काद० “आकाशस्य दधुरम्बराणि” साधः “सवि-
 व्युरम्बरविकाशि चमसुसुत्यम्” साधः । २ अन्तिके निरु० ।

अश्व(रि)रीप पुंन० अश्वप्रते पश्यतेऽत आश्व-अरिष नि०
 वा दीर्घः । (भाजनाखोला) इति स्थिति भर्जनपात्रे ।
 अश्वरीषमपि । “वैश्यकुलाश्वरीषमज्ञानसाहा” कात्या०
 ४, ७, १६ । “अग्निमाहूय गार्हपत्यागारे निमज्ज्यभ्या-
 दधीतेति शेषः वैश्यकुलाश्च लौकिकोऽग्निर्हुतोच्छिष्टो वा
 आहूतः न तु परिगृहीत आवसथ्यादिः । अथवा अश्व-
 रोषात् आह्वानं कन्दुकटङ्गात् सहानसाहेति कर्क० ।
 दोर्घयुक्तस्तु २ विष्णो, ३ शिने, ४ भास्करे, ५ बालके,
 ६ आस्माकटङ्ग्ये, ७ नरकभेदे, ८ अहताये । ९ सूर्य-
 वंशयुग्मभेदे पु० स च । “भर्गारथमुतो राजा श्रुत
 इत्यभिविद्युतः । नाभागस्तु श्रुतस्यासीत् पुत्रः परम-
 भार्मिकः । अश्वरीषस्तु नाभागः सिन्धुद्वीपपिताऽ-
 नवत्” इति हरिवंशोक्तः सूर्यवंशभगोरथपौत्रः
 “अश्वरीषः शुक्रप्रोक्तं निम्नं भागवतं शृणु । परा०
 ७० । “भगवान् अश्वरीषश्च ब्राह्मणानमितौजसं
 भार० आह० प० । “पुण्ड्रलोकोऽश्वरीषश्च पुण्ड्रलोको
 बुधिविरः” इति प्रातः अरणीयेषु पुरा० ।

अश्वरौक्यं अश्वरौक्यो वक्ष । देहेषु तेषां नैवस्थितत्वेऽपि

मेरोः सर्वतः उज्ज्वलादस्मदाद्यपेक्षयाश्वरवासित्वम् । तेन
 आकाशस्य धारणाक्षमत्वेऽपि न क्षतिः । “विक्षिप्यते
 भौलिभिरम्बरौकसाम्” कुमा० ।

अश्वर आभरणे कण्डा० । अश्वर्यति ।

अश्वष्ट पु० अश्वाय चिकित्सकवद्वाय तत्प्रस्थापनार्थं तिष्ठते-
 ऽभिप्रैति स्या-क पत्वम् । चिकित्सके “विप्रात् वैश्य-
 कन्यायां जाते ऽसङ्कीर्णवर्णे”, “ब्राह्मणाद्वैश्यकन्यायासम्ब-
 धोनाम जायते” मनुः “सजातिजानन्तरजाः षट्सुता
 द्विजधर्मिण” इति मनूक्तेः “द्विजातीनां समानजाती-
 यास्तु जाताः तथासुतोभ्येनोत्पन्नाः ब्राह्मणेन क्षत्रि-
 यावैश्ययोः, क्षत्रियेण वैश्यायामेवं षट् पुत्रा द्विज-
 धर्मिणः उपनेयाः तामनन्तरजनान् इति यदुक्तं तत्
 तज्जातिव्यपदेशार्थं न संस्कारार्थमिति कस्यचिदुभयः स्यात्
 अत एषां द्विजातिसंस्कारार्थवचनमिति” कुल्लू० उक्तेः
 अश्वशादीनामुपनयनसंस्कारसत्त्वेऽपि इदानीन्तनानां
 संस्कारलोपेन श्रुत्यम् अतएव इदानीं क्षत्रियादीनां
 श्रुत्यमेवमश्वशादीनामपि” इति रघु० ये तु ब्राह्म-
 दोपप्रायश्चित्तमाचरन्ति तेषामुपनयनयोग्यता भवत्येव
 “येषां पित्रादयोमनुपनीतास्तेषामापस्तम्बोक्तम्” यस्य पितर
 पितामह्वावमुपनीतौ स्यातान्तस्य संवत्सरं त्रैविद्या-
 कम्पूजार्थं यस्य प्रपितामहादीनां नाहुष्यन्ते उप-
 नयनन्तस्य द्वादशवर्षापर्यन्तं त्रैविद्याकम्पूजार्थमिति” मिता०
 उक्तेः । “सुतानामश्वसारथ्यमश्वानां चिकित्सितम्”
 मनूक्ता तेषां वृत्तिः । २ देशभेदे, ३ कृतिपक्षे च । ४ यूथि-
 कायां स्त्री । स्वार्थे कनि कृत्स्ने अत इत्ये । अश्वविका-
 यत्वेव (वामनहाटीति) प्रसिद्धायां ५ ब्राह्मीलतायाश्च ।

अश्वष्टकी स्त्री अश्वष्टं कार्यति स्वादानार्थमाश्रयति कै क
 गीरा० ऊीप् । १ (पटाश्व) इति स्यातायां ऽजतायां
 पाठायाम् ।

अश्वष्टा स्त्री अश्वप्रते गच्छते अश्व आह्वो सती तिष्ठति स्या-
 क अश्व० पत्वम् । (अश्वष्टा) इति श्वातायाश्च षटा-
 श्वायाश्च (पटाङ्) इति हिमगिरिप्रसिद्धायां ऽपाठायाम् ।
 २ बाह्वीयां । ३ यूथिकायाश्च । संज्ञायां कन् अत इत्ये ।
 अश्वविका । (वामनहाटी) ४ ब्राह्मीकतायाश्च ।

अश्वी स्त्री अश्वप्रते स्नेहेनोपगच्छते अश्व-कर्मणि घञ् ।
 ऽमातरि, लोके सम्बोधने तदर्थं कृत्स्नः । “जताञ्जलिनाल
 यदश्व ! सत्मात्” रघुः । वेदे तु “अश्वेऽश्वोऽश्विके
 पूज्येति” प्रा० निर्देशात् न कृत्स्न । “अश्वे ! अश्विके !